

בתי המשפט

בש 008717/03
בתיק עיקרי: פ 002111/03
27/11/2003

בית משפט השלום ירושלים

בפני: כב' השופט כרמי מוסק

בעניין: האורד דורן

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור של המבקש.

2. בתאריך 23/3/03 הוגש כנגד המבקש כתב אישום שכלל 3 עבירות של מעשים מגונים תוך שימוש בכח, מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה והדחה בחקירה.

3. הצדדים הגיעו אז להסכמה כי המשיב ישוחרר בתנאים שכללו בין היתר מעצר בית מלא, הפקדת ערבויות, ערבון והפקדת דרכונו של המבקש.

4. הוסכם אז כי מעצר הבית יהיה ברחובות, וכי בבית האמור לא מתגוררים קטינים.

5. בתאריך 3/4/03 התקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהגישה המשיבה (ב"ש 3661/03) בו טענה כי היה שינוי נסיבות המצדיק את מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בין היתר התווספו אישומים לכתב האישום, ונטען כי המבקש הפר את תנאי השחרור בכך שיצר קשר עם אחד המעורבים בפרשה. חרף זאת החלטתי כי המבקש ישאר במעצר בית מלא אם כי הוריתי על החמרת תנאי הפיקוח.

6. בתאריך 1/5/03, בהסכמת הצדדים, שונה מקום מעצר הבית מרחובות, לשכונת רמות בירושלים.

7. בתאריך 2/6/03, הגישה המשיבה בקשה נוספת לעיון חוזר (ב"ש 4940/03) ובו נטען כי המבקש הפר את תנאי השחרור כך שביום 14/5/03 נמצא בדירה ברמות יחד עם אשתו בלבד וללא הערבים, וביום 1/6/03 נמצא בדירה ברמות יחד עם בתו בת ה-14 וללא הערבים.

8. סופו של דבר, גם כאן הגיעו הצדדים להסכמה כי המבקש ישוחרר ממעצרו וישהה במעצר בית מלא אצל ערב אחר ברח' החשמונאים בירושלים, תחת השגחת 4 ערבים שיתחלפו ביניהם. בהמשך הגיעו הצדדים להסכמה בדבר חילוט סך של 1,500 ש"ח מתוך כספים שהופקדו, וזאת עקב הפרת תנאי השחרור כאמור לעיל.

9. ביום 16/11/03 הגיש המבקש בקשה זו שלפני. המבקש טוען כי יש לשנות את תנאי השחרור כך שמעצר הבית המלא יהיה בביתו, תחת השגחת אשתו, ובשעות הבוקר, כשזו נמצאת בעבודה יהיה המבקש תחת השגחת ראש ישיבת צמח צדק בעיר העתיקה.

10. המבקש טוען כי יש לשנות את תנאי השחרור ולהקל בהם לאור מספר עובדות:

א. חלפו 9 חודשים מאז הורה בית המשפט על תנאי השחרור. מדובר בתנאי שחרור מכבידים ביותר בהם מורחק המשיב מביתו, אשתו וילדיו.

ב. המשיב מנוע מלעבוד.

ג. בין הצדדים נערך הסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום והמבקש הודה בכתב האישום המתוקן, ועל כן, לא קיים עוד, החשש של השפעה על העדים.

ד. הדיון בתיק העיקרי נקבע לטיעונים לעונש לעוד 3 חודשים, כך שיהיה על המבקש לשהות מחוץ לביתו עוד בתקופה ארוכה יחסית.

ה. תנאי המעצר המוצעים יש בהם כדי למלא אחר מטרת המעצר ולשלול כל סכנה מצד המבקש.

11. כידוע, כדי לבקש מבית המשפט לעיין בתנאי מעצר או שחרור, יש להצביע על שינוי נסיבות שיש בו להצדיק עיון שכזה.

12. אין חולק, כי ניתן בכל שלב, לשקול את תנאי השחרור וחלופת המעצר בפרט כאשר מדובר במעצר בית ממושך, (ראה בש"פ 4672/92 בכר נ. מדינת ישראל).

13. במסגרת שיקולים אלה, ניתן להביא בחשבון את התקופה הממושכת בה היה נאשם בתנאי מעצר בית מחוץ לביתו ומרוחק מביתו, וכן את התקופה הצפויה להמשך ניהול המשפט, היינו האם מדובר בתקופה ארוכה יחסית. (ראה בש"פ 2188/92 סבי ואח' נ' מדינת ישראל תקדין עליון 92(2) 877).

14. במקרה כזה, על בית המשפט לאזן בין האינטרסים של הנאשם מחד וקורבנות העבירה מנגד. (ראה בש"פ סבי הנ"ל).

15. לעיתים, חרף העובדה כי נאשם מבקש לשנות את תנאי השחרור, ולהתגורר עם אשתו לה הוא עומד להנשא, לא יעתר בית המשפט לכך, מאחר והדירה נמצאת בישוב בו נמצאת המשפחה המתלוננת. לפיכך, מקל בית המשפט בתנאי השחרור, אולם מורה כי הנאשם ימשיך וישהה בדירה המוחזקת מאותו יישוב. (ראה בש"פ 7779/98 סעאדה נ' מדינת ישראל תקדין עליון 98(4) 394).

16. בית המשפט מתחשב לעיתים במצוקה הנגרמת לנאשם ולמשפחתו עקב תנאי שחרור הכוללים מעצר מרוחק מביתו ומשפחתו אך נקבע כי ניתן לאפשר הקלה בתנאי השחרור מבלי שיהיה בכך לגרום סכנה נוספת למתלוננת. (ראה בש"פ 208/99 סכיס נ' מדינת ישראל תקדין עליון 99(1) 284).

17. שעה שבית המשפט שוקל את מאזן האינטרסים, והחמרת הסיכון לנפגעי העבירה, עליו להביא בחשבון, כאשר מדובר בעבירות מין את האפשרות כי הקלה בתנאי השחרור תביא לפגיעה נפשית לקרבן העבירה, היינו קרבתו של הנאשם לקרבן העבירה עקב הקלה בתנאי השחרור, עלולה לגרום אצל קרבן העבירה ללחץ נפשי כבד. שיקול זה נכנס להגדרה של "חשש לפגיעה בבטחון הציבור". (ראה בש"פ 6051/00 אילן מור חי נ' מדינת ישראל דינים עליון כרך נ"ח, 324, וכן, בש"פ 8643/99 מדינת ישראל נ. מרציאנו, תקדין עליון 99(4) 201).

18. בעניין דומה, בו נמשכו ההליכים, מצא בית המשפט העליון את האיזון הנכון בכך שהנאשם יהיה במעצר בית מלא מרוחק מביתו. (רעה בש"פ 4146/00 לנקרי נ' מדינת ישראל, דינים עליון נ"ח, 167).

19. אני סבור כי יש ליישם עקרונות אלה גם על ענייניו של המבקש. אמנם באותן החלטות דובר בעבירות מין חמורות, אולם אין להקל ראש בעבירות בהן הודה המבקש, שנעשו כלפי ילדות בנות 13-14, חלקן בביתו שלו וחלקן תוך ניצול יחסי היכרות בין המבקש לאותן ילדות.

20. אינני סבור כי העובדה שהמבקש הודה בכתב האישום המתוקן מפחיתה ממסוכנותו, שהרי עתה המבקש הוא בחזקת מי שהודה במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ומכאן שאין מדובר יותר במי שמיוחסות לו ראיות לכאורה אלא, עובדות ודאיות בהן הודה.
21. מדובר בהודאה באישום הראשון במעשים מגונים בילדה שהייתה בעת ביצוע העבירות כבת 14 שנים. המעשים כללו נגיעות באבריה המוצנעים, תוך שהדבר מתבצע בחדרה של ביתו של המבקש, בעת שאשת המבקש ואמה של הילדה היו בבית המבקש.
22. באישום שני מדובר בשני מקרים בהם ביצע המבקש מעשים מגונים דומים בילדה בת 13, תוך ניצול יחסי היכוח. מעשים אלה בוצעו מחוץ לביתו של המבקש.
23. מקובלת עלי טענת המשיבה כי החזרתו של המבקש בשלב זה, למעצר בית בביתו, הנמצא בשכונת או בסמוך מאוד למגורי קורבנות העבירה, יגרום להן לחץ נפשי כבד.
24. יש לייחס לעניין זה משקל נוסף לאור העובדה כי אמורים להעריך תסקירי קרבן עבירה, ויש למנוע לחץ נפשי כלשהו בשלב זה.
25. זאת ועוד, יש לזכור, כי האישום הראשון, נעשה בביתו של המבקש, שעה שאשתו הייתה שם. על כן אינני סבור, שמעצר בית בביתו של המבקש, בהשגחת אשתו, יכול להוות חלופת מעצר ראויה, מה עוד שסביר להניח כי בתקופה זו יגיעו ילדים בגילאים שונים לבית המבקש שהרי לא ניתן להטיל הסגר מוחלט על ביתו ולמנוע מילדיו לפגוש בחבריהם.
26. בנוסף, נטען בבקשה, אשתו של המבקש עובדת, ומוצע, כי בשעות אלה יהיה המבקש בישיבה בעיר העתיקה. עניין זה מצריך את יציאתו של המבקש מהבית. לאור מקום המגורים הקרוב ביותר של המבקש וקרבנות העבירה, קיים סיכוי רב כי אלה יתקלו האחד בשני.
27. למול כל אלה, יש לשקול את טענות המבקש, בדבר התקופה הממושכת בה הוא מנותק מביתו ומשפחתו, התקופה הצפויה הנוספת, דבר היוצר קושי רב, ומכביד ביותר על המבקש ומשפחתו.

28. דעתי היא, כי בנסיבות שתוארו לעיל, דינם של קשיים אלה להדחות מפני הנימוקים שהובאו המחייבים המשך שהייתו של המבקש במעצר בית מרוחק ממקום מגוריו, ובכך יש לראות את האיזון הראוי.

29. לכך יש להוסיף, כי המבקש הסכים מלכתחילה לתנאים אלה, תוך לקיחה בחשבון, מין הסתם, כי הדיון עלול להתארך. יתרה מכך, המבקש העדיף לעשות כן ולא לעמוד בסיכון של מעצר עד לתום ההליכים, שיקול שהיה כבד משקל, לאור נסיבות המקרה.

30. סופו של דבר, לא מצאתי מקום להורות על שינוי תנאי השחרור ועל כן בקשתו של המבקש נדחית.

ניתנה היום א' בכסלו, תשס"ד (26 בנובמבר 2003) במעמד הצדדים.

כרמי מוסק, שופט

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח